

तद् बुद्धा च बणिक्पुत्रः प्रत्यावृत्य च तत्क्षणां
 ददर्श विह्वलः कान्ताम् एताम् उत्क्रान्तजीवितां । 91
 सुन्दरापाण्डुरहायां विलोलालकलाञ्जनां
 भुवि चान्द्रमसीं लक्ष्मीं दिवा सुप्रच्युताम् इव । 92
 अङ्गे कृत्वा च तां सद्यः क्रन्दतस् तस्य निर्ययुः
 शोकामिज्ज्वलिताद् देहाद् दुतं भीता इव असवः । 93

एवम् अन्योन्यविरहाद् दम्पतीं तौ विनेशतुः,
 अतो ऽस्य राज्ञो देव्याम् च रक्ष्या अन्योन्यवियोगिता । 94
 इत्य् उक्त्वा विरते तस्मिन् बद्धाशङ्के रुमण्वति
 जगाद् धैर्यजलधिरू धीमान् यौगन्धरायणः । 95
 मया एतन् निश्चितं सर्वं, कार्याणि च महीभृतां
 भवन्त्य् एवंविधान्य् एव, तथा च अत्र कथां शृणु । 96

उज्जयिन्याम् अभूत् पूर्वं पुण्यसेनाभिधो नृपः,
 स ज्ञातुं बलिनां अन्येन राज्ञा गत्वा अभ्ययुज्यत । 97
 अथ तन्मन्त्रिणो धीरास् तम् अरिं वीक्ष्य दुर्जयं
 मिथ्या, राजा मृत इति प्रवादं सर्वतो व्यधुः । 98